

Návrat

Marien

Každý tě hned poznal, a chtěl by slyšet příběh tvůj
i když oči k zemi klopí a z jejich tváří slyšíš stůj.
I když tě nevitají chlebem a kdosi kámen upustil
jsou zvědaví co's prožil a kde jsi všude byl.

Proč si vzpomínám na chvíli, kdy jsi odtud odešel.
Táta oháněl se pěstí a máma v slzách, bohužel.
Když se člověk zlostí dusí a žárem vzteku vyschne pláč,
kdo by čekal že se vrátíš, kdo by tušil co jsi zač.

R: Ouou, kdo dal tvé tváři přítmí,
Ouou, kdo zkrotil pýchu tvou.
Řekni kam ses tolik hnal,
kde hrdý hřebec ztratil cval
a jestli hodláš tady zůstat
a nebo půjdeš o dům dál,
půjdeš o dům dál.

Snad ti návrat zamkl ústa, však tvé oči nemlčí,
když chce člověk zůstat němý, očím těžko poručí.
Tak si pročítám tvůj příběh a nahlas tlučou hodiny,
každá doba má své činy, každá má své hrdiny.

R: Ouou, kdo dal tvé tváři přítmí...

Někde v dálce řady křížů mořský vítr ovívá,
tam kde při dunění hromů chlapec v muže dospívá,
při zpěvu zbraní s duchy tančí bezkrevnou nocí až k svítání.
Kam jsou lidé schopni zajít bývá trpké poznání.

R: Teď už vím, kdo dal tvé tváři přítmí
vím, kdo zkrotil pýchu tvou,
už vím kam ses tolik hnal,
kde hrdý hřebec ztratil cval
a možná měl bys tady zůstal
ale měl bys mlčet dál
měl bys mlčet dál.